

TÍ VANN BILL CLINTON FORSETAVALIÐ:

Hann helt fast við boðskapin

Hóast hann fekk eitt skotið fyrri og annað eftir fyrri bógvinn, helt Bill Clinton fram við sama boðskapinum, og tí bar eisini til hjá honum at sannføra amerikansku veljararnar

Tá Bill Clinton, guvernørur, fyrri 16 mánaðum síðani almannakunnugjörði, at tað var stórir møguleiki fyrri, at hann kanska fór at royna at gerast næsti forsetin í USA, varð hann møttur av stórum ivasemi í amerikansku fjølmíðlunum.

Hvussu ólukkan kundi hesin Arkansas-guvernørurin á nakran hátt droyma um, at hann kundi troðka George Bush, sitandi forsetan, av rókini, nú Bush var so væl umtóktur sum nakrantíð, av tí at USA júst tá hevði vunnið Golf-kríggið?

Hóast allan ivan, so kom Bill Clinton kortini fram við sínum ætlanum og innleiddi sjei vikur seinni formelt sitt valstrið.

Greiðan valboðskap

Beinanvegin fann hann sær tey slagorðini og tann boðskapin, hann ætlaði sær at vinna valið við:

Arbeiði, lönir, sjúkra-trygging, útbúgving og javnvág millum fólkasløgini vóru lyklaorðini í valskrá hansara.

Óg hetta helt hann alla tíðina fast við – eisini, tá hann varð álopin og skuldsættur fyrri seksuell síðulop, umframt at hann ikki hevði tænt sína skyldu í herinum.

Heldur ikki, tá meiningargreiddingar gjørdur hann til greiðan oddafisk í valstriðinum, læt hann við seg koma, og ei heldur rørdi tað hansara boðskap, at hann mitt í summari varð niðri á triðjaplássinum aftan á hin- ar báðar, George Bush og Ross Perot.

Í strið við seg sjálvar

Tað, ið kanska kundi vera honum ímóti innan egna flokk hansara, Demokratarnar, var at hann var ein royndur og drivin politikkarari – í eina tíð, har politisk broytingar er loysunnarorðið.

Hann kom tó gjøgnum nálaureygð innanflokks, og tá hann av álvara bjóðaði av, varð hann roknaður fyrri at vera »outsidarin«, ið kom við nýggjum hugskotum og einari vón um betri tíðir fyrri breiða partin av amerikanska fólkinum.

Síðstu trýggjar mánaðirn- ar av valstriðinum er Clinton vordin væl hjálptur av Republikanarunum, ið hava verið í striði við seg sjálvar, samstundis sum George Bush hevur gjørt fleiri avgerandi brólarar í sínum valstriði.

Gjerdur stór mistøk

Fyrst yvirtók høggravendi vongurin ta republikansku myndina útføtir, og førði hetta við sær hóp av álopum á fría fosturtýning og samkyntar. Hetta var ein opin avbjóðing til hóvligara partin av flokkinum, ið síðani 1980 hevði sýrt fyrri, at Republikanararnir kundu halda fast við forsetasessin.

At so fleiri framstandandi konservativir yvir í USA alment komu fram og heittu á Bush um at taka seg úr valstriðinum, tí hann ikki megnaði at vinna, gjørdi ikki støðuna frægari.

Sjálvar gjørdi George Bush stór og dýr mistøk.

Fyrsta var, at hann helt seg kunna fara upp í valstriðið sum tann føddi vinnarin, og helt seg vera yvir hinum báðum, ið dyrgdu eftir sama sessi sum hann.

Næsta og ikki minni avgerandi mistakið var, at hansara hugsjónarmenn ov seint funnu út, at fosturtýning og virði fyrri familjuna ikki góvu atkvøður, samstundis sum Bush alt valstriðið undirmetti týðningin, amerikanarar leggja í figgjarpolitikkinn hjá USA.

Einki bar til hjá Bush

Tað vísti seg, sum bar als einki til hjá Bush í valstriðinum.

Hann og hansara royndu so eisini at seta sjóneykuna á moralin hjá Bill Clinton, hansara síðulop í hjúnarbandinum og hansara roynd at sleppa undan hertænastu í Vietnam í 60-árunum.

Heldur ikki, tá Bush móti endanum royndi at skera út í papp, at amerikanarar eftir ein møguliga demokratiskan valsigur kundu rokna við nógv tyngri skattabyrðu, gjørdi nakran mun. Hetta er annars tað vápníð, ið gjøgnum mong ár og mong valstrið hevur verið tað, ið hevur eydnast best.

Sjálvt ikki, tá Bill Clinton opinlyst ikki vildi svara spurningum í sambandi við hertænastuna, tænti tað Bush til nakran fyrirum.

Endin varð so tann, at veljarin sjálvar gjørdi av, hvat haldað skuldi um tað, og vísti tað seg, at hetta ikki varð so avgerandi.

Óg í allarsíðsta endanum var tað figgjarligi og búskaparligi ótryggileikin í amerikanska fólkinum, ið førði til, at Bush fall, og Bill Clinton nú verður nýggjur amerikanskur forseti.

Hann er tann 42. av slagnum, og 20. januar komandi ár kann hann flyta inn í Hvítu Húsin í Washington, har hann verður sitandi tey næstu fyra árin.

hj.

(Kelda: RB-Reuter)

Liðugur

George Bush turkar sveittan av enninum – liðugur. Eftir at Reublikanararnir nú í 12 ár síðani 1980 hava sitið í forsetasessinum, hava Demokratarnir aftur fingið sessin í Hvítu Húsinum. George Bush kann hetta fram til 20. januar fyrireika flyting...

hj.

Størri valluttøka

Amerikanarar vístu valinum hesaferð størri ans, enn í 1988, tá George Bush varð valdur við stórsigri á Michael Dukakis. Hesaferð vóru 54% á vali. Tað er 5% fleiri enn í 1980

Tá avtornaði í gjáranáttina, vísti tað seg, at Bill Clinton vann amerikanska forsetavalið við 43% av atkvøðunum, meðan George Bush fekk 38% og Ross Perot 19%.

Hesi töluni ljóða kanska

ikki í sjálvum sær so sannførandi, men verður hugt at, hvussu nógvastaðni Clinton vann, og hvussu nógv valmenn hann fekk, so er myndin uppafur greiðari.

Tá 86% av atkvøðunum vóru taldar, hevði Clinton

vunnið í 31 statum og fingið 363 valmenn, meðan Bush hevði vunnið í 14 statum og fingið 118 valmenn. Hesi tøl komu fram, tá seks statir vóru eftir, so har var eingin møguleiki fyrri nøkrum týðandi broytingum av enda-

liga úrslitunum.

Ross Perot fekk hinvegin ikki sigur í nøkrum stat, og ei heldur vann hann nakran valmann, hóast tey 19% eru at meta sum eitt slag av persónligum sigri.

